

ANTIC COTXE FUNERARI

Breu història

El ritual de traslladar els difunts al Cementiri, ve de lluny. Una forma ancestral i generalitzada a les viles de les nostres comarques era fer-ho sobre el baiard, portat a pes de braços o sobre rodes.

El darrer baiard que va adquirir l'Ajuntament fou al 1928 i va tenir pocs anys de servei.

L'any 1931 el Ple de l'Ajuntament manifestà la necessitat de modernitzar el sistema de transport i encarregà a una comissió la compra d'un cotxe fúnebre.

Els preus de mercat van fer impossible l'adquisició, i la comissió visità el Marquès de Mariano (Salvador Samà i Torrens) qui va regalar a la vila un cotxe berlina de cavall.

Per a la seva nova destinació de servei funerari, va caldre un treball d'adaptació que van dur a terme els montbrionencs Tomàs Raxach Buqueras i Estanislau Folch Raxach, carreters professionals.

La decoració adient l'executà Julio Haeffner Schmit, pintor i restaurador, a més de fotògraf, que residia a Montbrí.

L'any 1932 es construeix un edifici per guardar el cotxe i es decideix la compra dels guarniments per a dues cavalleries, també es publiquen les ordenances fiscals i d'ús del nou servei funerari que s'estrenà el juliol.

A la part superior duia una creu si el funeral era catòlic i una pinya si era civil.

Aquest cotxe va acomplir amb la seva finalitat fins a l'any 1975. Hi ha una excepció, sabem, per testimonis orals, que el febrer de l'any 1963, a causa d'una gran nevada, el cotxe no va poder sortir perquè el cavall rellescava sobre la neu gelada acumulada, el servei es va fer en tractor.

Els temps estaven canviant.

1932. Autor desconegut Cedida

Restauració

La Regidora Dolors Rovira va endegar el projecte de restauració del cotxe funerari que es feu efectiu al llarg de l'any 2015.

Hi van intervenir diversos professionals de la vila. Josep M. Folch Benaiges en la part de la fusteria, l'empresa de Ramon Puig en la restitució de la pell dels seients i el treball de restauració va anar a càrrec de Maite Torres; a més, la col·laboració de la grua del Taller Matas va ser del tot útil per al transport.

Tots ells van fer possible que avui el cotxe funerari pugui lluir en tota la seva esplendor recuperada.

La tasca no fou fàcil, per bé que la professionalitat de la restauradora va anar superant tots els greus problemes que presentava la intervenció. Va caldre fer substitució de diversos components de fusta i metall que es trobaven molt malmesos.

2015. Cedida Maite Torres

El procediment va ser molt artesanal atesa la naturalesa sensible dels materials.

El primer pas fou el tractament de la fusta: desinfecció de possibles corcs, neteja, recomposició, pintura i retocs decoratius en daurat i color.

Els elements metàl·lics també van ser adequadament tractats per neutralitzar el rovell i aturar el deteriorament i van rebre protecció tot deixant la coloració textural. El treball va posar al descobert l'antic color de la berlina –roig intens– però calia donar-li el color negre adient a la seva funció funerària.

Aquest Cotxe Funerari està considerat com a valuós element patrimonial de la vila, i forma part de l'imaginari col·lectiu de diverses generacions de montbrionencs. És per això que ha estat rescatat de l'oblit i es vol conservar per al futur.

